

Попитали някога един учител: „Какво е да си учител?” Той отговорил:..., аз съм всички онези, чиито имена и лица отдавна са забравени, но чиито уроци и характери винаги ще бъдат помнени заради постиженията на техните ученици.

В продължение на един ден се е налагало да бъде актьор, приятел, сестра и лекар, треньор, търсач на изгубени вещи, банкер, психолог, заместник родител, продавач. Независимо от картите, диаграмите, формулите, глаголите, разказите и книгите, аз наистина нямаше какво да преподавам, защото онова, което трябваше да научат учениците ми, беше да опознаят себе си, а аз знам, че най-трудно е да разбереш кой си.

Аз съм парадокс. Говоря най-силно, когато слушам най-внимателно. Най-големият подарък за мен е благодарността на моите ученици. Материалното богатство не е моя цел, но аз съм търсач на съкровища на пълен работен ден, който проучва нови възможности, в които учениците му да използват своите таланти, и издирва таланти, които понякога лежат дълбоко заровени.

Аз съм най-големият късметлия сред всички, които работят. На един лекар му е позволено да изведе живота на бял свят в един вълшебен миг. На мен ми е позволено да се погрижа животът да се ражда отново и отново всеки ден – с нови въпроси, идеи и приятелства. Един архитект знае, че ако строи грижливо, неговото творение може да просъществува векове. Един учител знае, че ако изгражда с любов и истина, онова, което изгради, ще трае вечно.

Аз съм воин. Всекидневно вода битки срещу надвъртащото насилие, страха, предразсъдъците, невежеството и апатията.

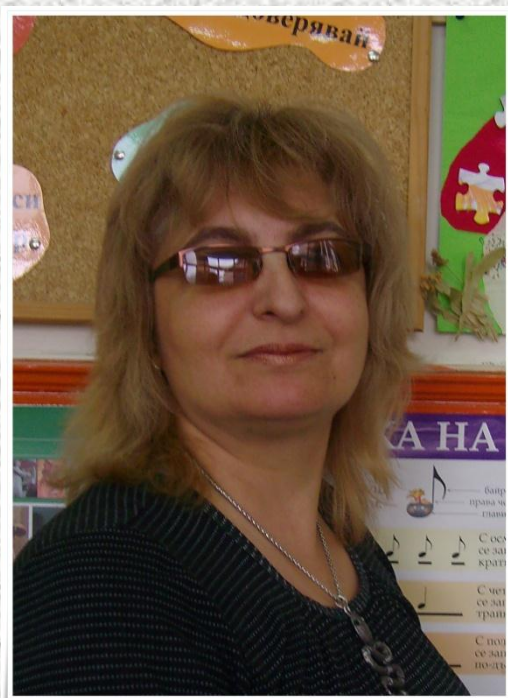

Но аз имам велики съюзници: *Интелигентността, Любопитството, Родителската подкрепа, Индивидуалността, Творчеството, Вярата, Любовта и Смехът* – всички се стичат под моите знамена и с тяхната подкрепа съм непобедим.

А на кого трябва да благодаря за този чудесен живот, който така щастливо ми е отреден, освен на обществото, на родителите. Защото вие сте ми оказали голямата чест да ми се доверите с великия си принос към вечността – вашите деца.

И така, аз имам минало, което е богато на спомени. Имам настояще, което е истинско предизвикателство, пълно с приключения, защото ми е позволено да прекарвам дните си с бъдещето.

Аз съм учител... и всеки ден благодаря на Бога за това.”

П О Р Т Ф О Л И О

на

Милена Петрова Иванова

старши възпитател в Начално училище „Отец Паисий”

гр. Плевен, 2012 година

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. Резюме
2. Философия
3. Области на професионално развитие
4. Квалификация

РЕЗЮМЕ:

1. Име, презиме, фамилия: Милена Петрова Иванова
2. Дата на раждане: 22. 08. 1969г.
3. Гражданство: Република България
4. Месторабота: Начално училище „Отец Паисий”
5. Длъжност: Старши възпитател
6. Ниво на национална класификация: Бакалавър
7. Квалификационна категория: Трети клас
квалификация
8. Специалност: Начална училищна педагогика
9. Общ трудов стаж: 23 г.
10. Педагогически стаж: 23 г.
11. Електронен адрес: milenaivanova_69@abv.bg
12. Телефон: GSM: 0878370295
13. Допълнителна информация: Омъжена с две деца.

ФИЛОСОФИЯ

„Всеки ден по нас хвърлят камъни.
Важното е какво градим с тях?
Мостове или стени?“
Хорас Дж. Браун

Като учител, все по-ясно си давам сметка, че това, от което учениците ми имат нужда е внимание, споделяне и подкрепа. Смятам, че трябва да поощрявам всяка добра постъпка, всеки, макар и малък напредък, всяка дребна крачица в правилната посока, защото всяко дете само по себе си е уникално и неповторимо. То е истинско чудо. Считам, че това, в което вярваме, е онова, което се случва. Поради тази причина вярвам в своите ученици, търся и винаги откривам доброто у всекиго от тях, с цел да го извадя на показ и да дам увереност и на най-неувереното дете.

Най-важното условие за успеха на учителя е любовта му към учениците. Децата не харесват менторското поведение. Те не обичат непрекъснато да бъдат съветвани и поучавани. В тази връзка, с дейността и поведението си, се стремя да спечеля доверието, а защо не и обичта на учениците си- на тази основа те формират за цял живот отношение към учителството като професия и училището като обществена институция.

Смятам, че поставяйки ученика в центъра на педагогическото взаимодействие, учителят постига най-високи резултати в работата си. Така и у мен се породило желанието да стана начален учител. Стимулирана от добротата, човечността и педагогическите умения на моя пръв учител - Иван Дамянов, още в първи клас реших, че един ден ще стана начален учител, за да радвам също като него своите ученици.

Много отдавна попаднах на интересна статия свързана с учителската професия, която ме впечатли. От нея взех няколко простички правила, на които и до днес подчинявам работата си.

- ❖ Всеки ден помни, че ти си за учениците, а не те за тебе.
- ❖ Показвай се пред учениците като образован човек.

-
-
- ❖ Недей да имаш любимци сред тях, и не показвай, че не можеш да търпиш някого.
 - ❖ Не разчитай на бърз успех, не бъди нетърпелив, отчаян, мрачен- причината за неуспеха на учениците не е в тях, а в тебе.
 - ❖ Недей оскърбява или заплашва, ако не си доволен от някои ученик, не се разгневявай тукат си- помни, че той е още ДЕТЕ.

Считам, че от всяко време може да бъде почерпен положителният опит, който пречупен през съвременния поглед на учителя, да бъде успешно приложен и в наши дни. Да си учител не е просто професия. Това е призвание, орис, съдба, защото учителят трябва да създаде от малкото неуго дете личност. Нужно е голямо сърце, за да поведеш децата по необозримите пътеки на науката и знанието. По този път няма фанфари. Той се извървява с обич и неспокоен дух, които учителят щедро раздава на учениците си. Път - мисия с много труд, всеотдайност и вяра, вдъхновен от голямата любов към децата и професията.

ОБЛАСТИ НА ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ:

Работейки като възпитател, установих, че часовете по самоподготовка са важен компонент от цялостния педагогически процес. Тя се осъществява при условия различни от урока и с помощта на специфични методи и средства за организация и управление, които съответно променят позицията на ученика към мотивировката и резултата от собствената му дейност. В тези часове се старая да развивам уменията на децата за саморегулация и самоконтрол на познавателната и практическата им дейност, като усъвършенствам общуването: учител- ученик и взаимоотношенията в групата на базата на взаимноуважение, взаимопомощ, самооценка и критичност. По този начин решавам редица конкретни задачи с комплексен характер.

- Създавам условия за затвърдяване и прилагане на знанията и уменията при самостоятелно изпълнение на различни познавателни задачи.
- Попълвам пропуските в знанията на децата чрез индивидуалния и диференцирания подход.
- Стимулирам творческата активност и се старая да разширявам кръгозора на учениците както с изявени интереси, така и на тези със затруднения.

Заниманията по дейности, които всеки ден са различни, не са с регламентирано от програмата съдържание. Всеки възпитател сам структурира съдържанието им, ръководейки се от спецификата на групата си. Тези часове са от голямо значение за учениците, тъй като в тях, чрез групови работи, работа по центрове и индивидуални задачи те изявяват своите възможности с пълна сила. За да подпомогна психическото развитие на децата, поставям задачи, чрез които се старая да предвидя максимална интелектуална ангажираност. А това става с разнообразни, добре мотивирани проблемни ситуации.

В групата ми от първокласници, където децата все още не умеят да четат и пишат добре, използвам най- вече фронталната работа. Този етап, макар и временен, е неизбежен. Постепенно замествам фронталната работа с косвено управление и индивидуални дейности. Поставям самостоятелни задачи за индивидуално изпълнение, с цел затвърдяване на знанията и тяхното прилагане в нови ситуации. Това дава възможност за усъвършенстване на уменията за саморегулиране, планиране и актуализиране на усвоените умствени действия и операции, специфични за различните учебни предмети.

Във втори, трети и четвърти клас, когато самостоятелното мислене и волевото усилие на учениците са на по- висок етап на развитие, изискванията към изпълнението на поставените задачи са по- големи. Старая се да развивам положителното мотивиране, което е свързано със самата познавателна дейност и с процеса на изпълнение. Удовлетворението от постигнатия резултат се превръща във вторичен мотив, който стимулира интереса към ученето. Постепенното усложняване на задачите, съобразено с близката и по- далечна перспектива в развитието на децата, гарантира прерастването на познавателния интерес от предимно ситуативен в тази възраст, в устойчив и водещ мотив. Различният темп на работа на всяко дете изисква да разполагам с малка библиотека, различни дидактични пособия, игри с познавателен характер и др. След като са изпълнили поставените задачи, една част от учениците се ориентират към дейност, която удовлетворява техните интереси и желания.

Смятам, че игрите са особено подходяща форма за затвърдяване на знания от определена област, при ученици с ниска степен на развитие на самоорганизацията, които не осъзнават добре необходимостта от упражняването. Така превръщам играта във водещ мотив за съсредоточена целенасочена дейност.

Всичко това не би било възможно без голямата и неоченима помощ на класните ръководители на класовете с които работя, Работата в екип, както и връзката със семейството са най- важните фактори за постигане на отлични резултати в нашата професия.

КВАЛИФИКАЦИЯ:

1. Диплома за висше образование- степен- „Бакалавър” по специалността „Начална училищна педагогика”-ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий”- 1997г.
2. Свидетелство за професионална трета квалификационна степен, ЦИУУ, СУ „Св. Климент Охридски”- 1997г.
3. Свидетелство за Следдипломна специализация на тема: „Вариативни дидактически технологии по български език и четене в началното училище”, СУ „Св. Климент Охридски”- 1997г.
4. Удостоверение за завършено обучение на тема: „Базови и специфични компютърни умения на учители”- Национален педагогически център -2007г.
5. Удостоверение за завършен курс на тема: „Специфични затруднения на способността за учене”, Сдружение „Професионален форум за образование” на ПА- 2010г.
6. Сертификат за участие в практически семинар на тема: „Интердисциплинарно проектно- ориентирано обучение в началното училище”, РААБЕ България- 2011г.